

i høi Grad tvivlsomt, om han derved virkelig vil opnaa Noget; thi i selve Lovforslaget § 6, Nr. 2, tales der jo om alle Parceller, der ere udlagte som selvstændige Eiendomme, og, dersom jeg nu ikke mindes aldeles galt, saa tror jeg endog saa at kunne paaberaabe mig, hvad den høitærede Indenrigsminister i sin mundtlige Konferenc med Udvalget har ytret om disse Ord, som Støtte for den Mening, som jeg ogsaa uden Hensyn dertil anser for rigtig, at der, under Ordet „Eiendomme“ ikke blot maa indbefattes, hvad der er bebygget, men at selv en ubebygget Parcel maa kunne kaldes for en selvstændig Eiendom, naar den ikke er forenet med nogen anden.

Ikke heller kan jeg paa nogen Maade gaa ind paa den Anskuelse af den ærede 2den Landsthingsmand for 9de Kreds (Estrup), at det dog i alt Fald skulde være urigtigt, naar Udvalget i Overensstemmelse med Regjeringen har villet tillægge den Bestemmelse, der indeholdes i § 6, hvad han har kaldt en tilbagevirkende Kraft. Jeg er af den Formening, at, naar det ifølge Slutningsbestemmelsen i 3lertallets Undringsforslag under Nr. 13 til § 6 bliver saa, at den nuværende faktiskke Tilstand respekteres i den Grad, at alle de bestaaende Leiekontrakter med Hensyn til den paagældende Eiendom holdes i Hævd, og det, selv om det maatte antages, at der ved Indgaaelsen af disse Leiekontrakter var aspeget fra, hvad der retlig fortolket maatte siges at være den nugældende Lovgivnings Bestemmelser, da er der i Sandhed viist al den Respekt for den bestaaende Tilstand, som kan forlanges, og der er er ganske vist ligeledes viist den al den Respekt, som den af den tidnævnte høitærede Landsthingsmand citerede Justitsminister havde ment, at det vilde være nødvendigt at vise en bestaaende Tilstand. At gaa videre vilde efter min Formening være, jeg kan næsten sige umuligt. Naar det fastsættes, at en Gaard ikke skal være fritagen for Fæstepligt, fordi der kan paavises en Landinspektørforretning, hvorefter den bestaar af flere særskilt skyldsatte Lodder, saa gaar det virkelig ikke an, samtidig med at man giver en saadan Bestemmelse, tillige at

fastsætte, at den Mand, som tidligere har bortleiet en saadan Gaard — fordi han har troet at kunne benytte den Omstændighed, at der var en saadan særskilt Skyldsatning af Lodderne som berettigende til en sliq Bortleining — ikke blot skal have Tilladelse til at lade den nuværende Leiekontrakt staa ved Magt længe efter, nemlig for hele den Tid, for hvilken den er indgaaet — det indrømmer jeg jo, at han bør have —, men endog saa for evige Tider skal have denne Gaard fæstefri, medens derimod hans Nabo, som er aldeles i det samme Tilfælde, men som ikke har benyttet sig af den nævnte Omstændighed, fordi han ikke har troet, at det vilde være rigtigt at benytte sig deraf, faar sin Gaard undergivet den ved Loven bekræftede Fæstepligt. Det vilde efter min Mening netop være et i høi Grad urimeligt Resultat, hvis noget Saadant skulde komme frem. — Med Hensyn til de almindelige Betragtninger, der herved bør komme til Anvendelse, og som efter min Formening aldeles klart vise, at det paa ingen Maade gaar an, at udvide den Grundsætning, at man ikke skal give Love tilbagevirkende Kraft, saa vidt, som det af det nævnte ærede Medlem forlanges, kan jeg ganske henholde mig til, hvad der er blevet bemærket af den ærede Ordfører. Der er overhovedet, forekommer det mig, altsor ofte faldet Udtalelser her i Salen, som om det var en usvagtelig Grundsætning, at der ikke maatte gives nogen Lov nogensomhelst tilbagevirkende Kraft. Det er en Grundsætning, som paa ingen Maade er anerkjendt i Almindelighed, at en Lov ingenfinde skal have nogen Art af tilbagevirkende Kraft. Det maa tværtimod bedømmes efter det enkelte Tilfældes Omstændigheder, hvorvidt en Tilbagevirkning skal kunne indrømmes eller ikke. At give Love, som slet ikke vilde faae nogen tilbagevirkende Betydning, vilde ikke være muligt, thi saa lode de bestaaende Tilstande sig aldeles ikke være. — Det er efter min Formening saaledes ganske klart, at det paa ingen Maade gaar an at undlade at fastsætte en saadan Bestemmelse i en Lov, der skal ordne de Forhold, der omhandles i Lovforslagets §§ 1 og 6, ligesom det efter min Formening i det Hele er rigtigt,